

Konklusion

Artikel 56 EF og 58 EF skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en medlemsstats lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der med hensyn til beregningen af arveafgift, som en arving bosiddende i denne medlemsstat skal betale for pengefordringer mod et finansinstitut beliggende i en anden medlemsstat, ikke giver adgang til — når arvelader på dødstidspunktet var bosiddende i den første medlemsstat — at modregne arveafgift, der er betalt i den anden medlemsstat, i den arveafgift, som skal betales i den første medlemsstat.

(¹) EUT C 107 af 26.4.2008.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 12. februar 2009 — Schenker SIA mod Valsts ieņēmumu dienests (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākās tiesas Senāts — Republikken Letland)

(Sag C-93/08) (¹)

(Anmodning om præjudiciel afgørelse — forordning (EF) nr. 1383/2003 — artikel 11 — lempelig procedure for afståelse af varer med henblik på tilintetgørelse — foreløbig afgørelse af, at en intellektuel ejendomsret er krænkert — administrativ sanktion)

(2009/C 82/12)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākās tiesas Senāts

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Schenker SIA

Sagsøgt: Valsts ieņēmumu dienests

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Augstākās tiesas Senāts — fortolkning af Rådets forordning (EF) nr. 1383/2003 af 22. juli 2003 om toldmyndighedernes indgriben over for varer, der mistænkes for at krænke visse intellektuelle ejendomsrettigheder, og om de foranstaltninger, som skal træffes over for varer, der krænker sådanne rettigheder (EUT L 196, s. 7) — lempelig procedure ved afståelse af varer med henblik på deres tilintetgørelse uden forinden at fastslå, om der foreligger en krænkelse af en intellektuel ejendomsrettighed i henhold til national lovgivning — national lovgivning, hvorefter der pålægges en administrativ sanktion, når de anmeldte varer krænker en intellektuel ejendomsrettighed

Konklusion

Det forhold, at den lempelige procedure, der er fastsat i artikel 11 i Rådets forordning (EF) nr. 1383/2003 af 22. juli 2003 om told-

myndighedernes indgriben over for varer, der mistænkes for at krænke visse intellektuelle ejendomsrettigheder, og om de foranstaltninger, som skal træffes over for varer, der krænker sådanne rettigheder, indledes med samtykke fra indehaveren af en intellektuel ejendomsrettighed og fra importøren, fratager ikke de kompetente nationale myndigheder beføjelsen til at pålægge dem, der er ansvarlige for indførslen af sådanne varer på Det Europæiske Fællesskabs toldområde, en »sanktion« som omhandlet i forordningens artikel 18, såsom en administrativ bøde.

(¹) EUT C 128 af 24.5.2008.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 10. februar 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik

(Sag C-224/08) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 2006/100/EF — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)

(2009/C 82/13)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved C. Huvelin, V. Peere og H. Støvlbæk, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Franske Republik (ved G. de Bergues og B. Messmer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse eller meddelelse inden for den fastsatte frist af de nødvendige bestemmelser for at efterkomme Rådets direktiv 2006/100/EF af 20. november 2006 om tilpasning af visse direktiver vedrørende frie personbevægelser på grund af Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse (EUT L 363, s. 14)

Konklusion

1) Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2 i Rådets direktiv 2006/100/EF af 20. november 2006 om tilpasning af visse direktiver vedrørende frie personbevægelser på grund af Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse, idet den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget alle de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv.

2) Den Franske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 171 af 5.7.2008.